

המכללה האקדמית נתניה

בית הספר למשפטים

מבחן במבוא למשפט עברי מסלולים 2-3

מס' קורסים: 2-212-10 (מועד א) יום א', י"ד מוחס-אב התש"ע 14.7.2010, שעה 0900

משך הזמן: שעתיים וחצי ; משקלו: 75% מן הציון הכללי
אין להשתמש בכל חומר כתוב שהוא. תשובה בלתי מפורטת ומונומקת לא תתקבל

1. עין/עייני באחד האירועים הבאים לפי בחירתך (20%):

לאור קריאתך ועל סמך בל החומר הנלמד בקורס מבחן זה ענה/עני ונמק/ונמקי **בפרוטרוט**:

ראובן כהן חייב כסף לחברת שמעון לוי. ראובן מסרב לפروع חובו בטענה שהיתה שמיות כספים. שמעון בעל החברה מתיעץ עימך היכן יהא לו סיכוי לזכות: בבית המשפט האזרחי או ב"דין תורה"?

ראוכן עוזיד מצין בסוף כתוב תביעה שנייה עברו לקוחו שמעון: "בן מתבקש בבית המשפט הנכבד לפסק פיצויים עבר שכ"ט עורכי הדין בתוספת ריבית והצמדה". שמעון שואל אותך: האם פיסקה זו אסורה על פי "דין תורה"?

2. ענה על שלושה מתוך חמישה הפריטים הבאים (35%):

לפניך 5 פריטים בכל פריט מונח. הסבר המונח - התיאוריה וההשלכות המעשיות:

- א. "כל דמךש אדעתא דרבנן מקדש".
- ב. "האומר לחברו : על-מנת שאין בו אונאה"
- ג. "הרי זה בא למד ונמצא למד"
- ד. "ועל מנת כן הנחיל יהושע לישראל את הארץ"
- ה. "שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך"

ענה/ענוי על אחת מן השאלות הבאות (20%) לפי בחירתך:

3. לפניך שני קטעים מן המקורות שנלמדו בשיעורים עיין/עייני בהם:

* היה רבי טרפון אומר: כל מקום שאתה מוצא אגרוריות (=ערכאות) של גויים, אף על פי שדיןיהם כדיני ישראל, אי אתה רשאי להזדקק להם (בבלי גיטין, פח, ע"ב).

* ואף על גב דיליכא ביןיהם דין שידין על-פי משפט ההלכה ומוכרים להימנות תבעל שכל לפי מוסרי האדם, אינם רשאים לקבל עליהם חוקי העמים או לחוקק חוקים, שהשופט כל דין שלפניו לפי הנראה אליו והוא בכלל פשרה ואין ניכר הדבר שעזבו מקור מים חיים לחצוב בורות נשברים, אבל אם יסכימו על חוקים הרי הם מחללים את ההלכה ועל זה נאמר 'אשר תשים לפניהם ולא לפני הדיות'... ואין נפקותא (=הבדל) בין בא לפניו אינם ישראלים, ובין ישראל שופט על-פי חוקים בדווים, ועוד הדבר יותר מגונה שהמירו את משפטי ההלכה על משפטי ההבל, ואם יסכימו בני העיר על זה – אין בהסכמה ממש, ואם יכוו על זה משפטם גזל ועובד ומרימים יד בתורת משה. (חוון אי"ש, חושן משפט, סנהדרין, סימן טו, ס"ק ד)

מה המשותף ומה המפheid בין הקטעים האלה? כיצד התפתחו קטעים אלה עד להיום? ומה ההשלכה לזמןנו?

4. עייןנו בשתי המובאות להלן שנלמדו בשיעורים:

בבלי סנהדרין, עד, א: אמר רבי יוחנן משום רבינו שמעון בן יהוץ: נמננו וגמרו בעלית בית נתזה-בלוד, כל עבירות שבתורה אם אומרים לאדם 'עובד ואל תחרג' - עברור ואל יחרג, חוות מעבודה זרה, וגילוי עריות, ושפיכות דמים.

בבלי בבא קמא, מו, ב: אמר רבי שמואל בר נחמני: מנין להמנציה מהכירעו עליו הראה? שנאמר: ... מתקין לה רבashi: הא למה לי קרא (=פסוק)? סברא הוא! דכאיב ליה כאיבא אזיל לבוי אסיא (=שכוואב לו כאב הנוahlך בבית הרופא).

מה הדבר המשותף למובאות אלו? מה ההשלכות המעשיות של כל אחת מהMOVאות להלן.

